

Ἐκκλησιαστικὸν Ἦθος

■ «Τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆς ἀναστάσιμης ἡμέρας προνόμια»

Ἡ ἐβδομαδιαία Ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς*

Μέρος Β'.

Ἡ σημασία Της εἶναι πολὺ μεγάλη γιὰ μᾶς

Καὶ ἀπ' αὐτὰ μόνο, προκύπτει ἡ μεγάλη της σημασία γιὰ μᾶς. **Καὶ** ἀξίζει νὰ σταθοῦμε ἐπ' αὐτῶν λίγο, ἀφοῦ ἡ Κυριακὴ τελικὰ εἶναι ἡμέρα μοναδικὴ καὶ ξεχωριστὴ ἀπὸ τὶς ἄλλες.

Καὶ ἄς προσέξουμε τοῦτα τὰ ὑπέροχα λόγια τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου¹.

● **«**Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Σωτὴρας μας ἀναστήθηκε γιὰ χάρις μας, σπάνια φαίνεται ὅτι παρουσιάστηκε στοὺς Μαθητὲς του ἄλλες ἡμέρες ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Κυριακὴ. **Ὅπως** λοιπὸν κάθε Σάββατο πήγαινε στὴν Συναγωγὴ, γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὸν Νόμο, ἔτσι ἀπὸ τότε ποὺ ἀναστήθηκε καὶ ἔφερε στὸν κόσμον τὴν υπόσχεση τῆς σωτηρίας Του, φρόντισε τὴν Κυριακὴ, τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας, νὰ παρουσιάζεται, γιὰ νὰ σταθεροποιήσει τὸ θεμέλιον τῆς ἁγίας Κυριακῆς. **Γιατὶ** ἦταν τὸ τέλος τοῦ Σαββάτου, καὶ ἀρχίζε ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεώς Του...».

● **«**Σκέψου πόσο πολλὰ καὶ πόσο μεγάλα ἀγαθὰ ἔχεις ἀπολαύσει, ἄνθρωπε, κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ (δηλ. τὴν Κυριακὴ). **Ἀπὸ** πόσα κακὰ ἔχεις ἀπαλλαγεῖ. **Ποιὸς** ἦσαν προηγουμένως καὶ ποιὸς ἐγίνεσθε μετὰ... **Δὲν** θὰ σφάλει κανεὶς ἂν τὴν ὀνομάσει Γενέθλια Ἡμέρα ὅλης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. **Γιατὶ** εἴμαστε χαμένοι καὶ βρεθήκαμε. **Νεκροὶ** καὶ ξαναζήσαμε. **Ἐχθροὶ** καὶ συμφιλιωθήκαμε.»

(*) Κ.Γ. Παπαδημητρακοπούλου, Τί ἐορτάζουμε σήμερα;, σελ. 53-55, ἐκδόσεις «Φωτοδότες», ἄ.χ.τ. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βλ. «ΡΟΔΟΣΤΑΓΜΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ», τόμο Γ', σελ. 129, ἐκδόσεις «Φωτοδότες».

● «Τὸ ὅτι ἀπέχουμε τὴν Κυριακὴ ἀπὸ κάθε ἐργασία, τὸ ὅτι ἡ ψυχὴ γίνεται λαμπρότερη ἐξ αἰτίας τῆς ἀναπαύσεως, καὶ τὸ κυριότερο ὄλων, τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀπολαμβάνουμε ἀναρίθμητα καλά, ὅλ' αὐτὰ συντελοῦν στὴν ἐλεημοσύνη. Γιατὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα καταλύθηκε ὁ θάνατος, σβήστηκε ἡ κατάρα, ἐξαφανίστηκε ἡ ἀμαρτία, ἔσπασαν οἱ πύλες τοῦ Ἄδη, καὶ ἔγινε αἰχμάλωτος ὁ διάβολος καὶ καταλύθηκε ὁ διαρκὴς πόλεμος καὶ ἔγινε ἡ συμφιλίωση τοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἐπανῆλθε στὴν προηγούμενη, ἢ μᾶλλον σὲ πολὺ μεγαλύτερη εὐγένεια ἀπὸ τὴν προηγούμενη, καὶ εἶδε ὁ ἥλιος τὸ θαυμαστὸ ἐκεῖνο καὶ παράδοξο θέαμα, νὰ γίνεται δηλαδὴ ὁ ἀνθρωπος ἀθάνατος».

Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα δῶρα ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, καταλήγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «πρέπει νὰ ἀποδίδουμε στὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴν πνευματικὴ τιμὴ ποὺ ἀρμόζει».

Ἐπειτα ἡ Κυριακὴ προσέλαβε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν σημασία τῆς ἡμέρας ποὺ δηλώνει τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου ποὺ ἔρχεται. Χάρη στὴν Κυριακὴ, καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας βρῆκαν τὸ νόημα καὶ τὴν σημασία τους. Ἐγιναν καιρὸς τοῦ Τέλους καὶ τῆς Ἀρχῆς.

Ἐτσι ἡ Κυριακὴ, κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο, φανερώνει «τὴν ἡμέρα ποὺ δὲν τελειώνει, ποὺ δὲν βασιλεύει ὁ ἥλιος, τὴν ἡμέρα ποὺ δὲν διαδέχεται νύχτα, τὸν αἰῶνα ποὺ δὲν τελειώνει καὶ δὲν γηράσκει... Ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς τώρα μὲν εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, μετὰ δὲ θὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ μέλλον αἰῶν!».

Μὴν ξεχνοῦμε δὲ πῶς:

● **Τὴν Κυριακὴ ἔγινε ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.**

● **Τὴν Κυριακὴ ἔγινε ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ.**

● **Τὴν Κυριακὴ ἔγινε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.**

● **Τὴν Κυριακὴ ἀποκάλυψε ὁ Θεὸς στὸν Εὐαγγε-**

λιστὴ Ἰωάννη αὐτὰ ποὺ θὰ συμβοῦν στὸ μέλλον. «Ἦρθα σὲ ἔκσταση καὶ ἄμεση ἐπικοινωνία μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν Κυριακὴ ἡμέρα...» ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος.

● **Τὴν Κυριακὴ θὰ γίνῃ καὶ ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ.**

Νὰ γιατί ἡ Κυριακὴ εἶναι Ἡμέρα Κυρίου, ἡμέρα ξεχωριστή, ἡμέρα χαρᾶς. Ἡμέρα Ἀναστάσιμη, γι' αὐτὸ καὶ καταρχὴν ψάλλονται τροπάρια ἀναστάσιμα.

(ἔπεται τὸ Μέρος Γ')